

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Neugerdal

Emne: Gynse attafför

Bygdelag: Drevsjö

Oppskr. av: Andreas Røper

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Dorthimur Löjoken, f. på Löjoken 12/9 1881. Bond på Drevsjö.

SVAR

I A og B.

D. S. kjemur ikkje til at det er gjort nytte av rötter og beregner som før.

II A og B.

Taug og bare finest ikkje i bygda, men D. S. rekunar med at det i gausal til er tatt sjögras til för i Sjøtjøna (kartet Skitjøna)

III Ukjent.

- IV. 1. D. S. kjemur seg ikkje trygg på at det er slutt med å nytta hestemökke som för ~~svær~~ på alle gardane derkring.
2. Hestemökka vart ^(oftast) hokt saman med eishvort: hög, högnis e. l.
3. Hestemökka vart som nemnt oftast hokt, men ho kjemur og verte gitt til bersten det er nokon som gir hestemökke emna, til N det til, för det er slutt med barnskillinga. Oftast var det högnis eller muse i kona. Kona fekk 8-10 l pr. dag.

V. 1 Det vort slutt med sörpekokinga i mellomkrigstida.

Sörpa vort dei fleste stader kokt i jøis

2. Sörpa vort kokt på høy, gjerne med smakssteking om det ~~trouget~~ i kaddet.

3. Sörpa vort gift lütken.

4. Ukjent

5-6 Tell bort.

7. Rein kokte ikkje lag anna enn i samband med sörpekokinga. Dei kunne ein ha potetris, kvannrot o.l. i som smakssteking.

VI. Ukjent.